ANUL XIV — Seria II. — No. 217 | 4 PAGINI | 3 LEI | C. | MIERCURI 21 MAI 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60

ABONAMENTE: 1 an . . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . » 500; 3 luni . . . . » 250

F. R. A. A GREŞIT

Mai zilele trecute am publicat un comunicat al federaţiei de atletism care cuprindea şi următorul aliniat: «Se anulează toate transferările făcute fără respectarea dispoziţiunilor regulamentare. Pe viitor nu se vor putea transfera decât atleţii ce schimbă localitatea».

In aparenţă hotărîrea aceasta nu are nimic anormal. Reiese dintrînsa că la F. R. A. s'au făcut unele transferări neregulamentare care, tocmai fiindcă se făcuseră neregulat, urmau să fie anulate. De aceea am primit cu satisfacţie această hotărîre aşteptând să cunoaştem şi cazurile în speţă.

Mare însă ne-a fost mirarea când Duminică, la traversarea Capitalei, prima manifestaţie atletică de la darea hotărîrei cu pricina, conducătorii de grupări ne-au spus că este vorba nu de unele cazuri izolate, ci de toate transferările făcute astă iarnă în urma unei deciziuni a d-lui Th. Popovici, pe vremea aceea director al atletismului.

Aşa stând lucrurile, situaţia se schimbă fundamental. Fiindcă transferările acelea nu s'au făcut «fără respectarea dipoziţiunilor regulamentare» *cum pretinde comunicatul F. R. A.*

Să ne'nţelegem bine. Pentru a pune capăt destrăbălării care domnea în atletism la capitolul transferări, fostul Directorat a fixat unele norme menite să le facă aproape imposibile.

Printre altele a hotărît că minorii nu au — în principiu — drept de transferare decât în condiţiunile cerute şi majorilor, adică schimbare motivată de reşedinţă. Condiţii pe care minorii nu o pot îndeplini decât în cazul că părinţii lor se mută dintr'o localitate într'alta. Lucru — după cum se ştie — excepţional de rar. Iar în ceeace-i priveşte pe majori, se hotărîse şi un sever control al motivelor care i-ar fi dus la schimbarea de reşedinţă pentru a nu se eluda noul statut al transferărilor fixat prin amintita decizie a fostului Directorat.

Cum însă trecerea bruscă dela un regim la celalt ar fi produs perturbări şi nemulţumiri justificate, Directoratul Atletismului a fixat o perioadă scurtă de transferări excepţionale, ca să lichideze odată pentru totdeauna litigiile trecutului.

De acest drept s'au folosit foarte puţini atleţi, dovedindu-se astfel că scandalurile din timpul transferărilor nu aveau motive reale, ci se produceau numai *fiindcă erau îngăduite de regulament.*

In general cu acest ultim prilej de transferare n'a trecut dintr'un club într'altul nici un atlet de valoare, iar pentru acest motiv nici o grupare n'a fost lezată. Mai mult, gruparea d-lui preşedinte al federaţiei de atletism şi-a păstrat pe Dinu Cristea — care altfel ar fi plecat — numai datorită acestui nou sistem de transferări.

Era deci o măsură bună atât pentru grupări cât şi pentru atletism, fiindcă punea capăt vechiului şi ignobilului târg dela bursa transferărilor

Actuala conducere a federaţiei de atletism o consideră însă neregulamentară

Aici F. R. A. greşeşte de două ori: Intâi fiindcă — atunci caşi acum — hotărîrea forului suprem de conducere (—preşedintele şi comitetul federal, întrucât adunarea generală nu mai există sau — cel puţin — astă iarnă era desfiinţată—) nu poate fi neregulamentară atâta vreme cât ea stipulează că înlocueşte o dispoziţie prin alta.

Apoi F. R. A. cade la rândul său exact în greşala pe care i-o impută fostului Directorat. Adică schimbă numai în parte hotărîrea de astă iarnă, păstrând alineatul cu privire la schimbarea de reşedinţă. Cum nici această clauză nu este prevăzută în mod unic de vechiul regulament, urmează că hotărîrea F. R. A. este tot atât de regulamentară sau de neregulamentară caşi a fostului Directorat.

Dacă este regulamentară, adică dacă d. Virgil Ioan era în drept s'o ia, atunci comunicatul F. R. A. conţine un neadevăr acolo unde arată că transferările de astă iarnă au fost «făcute fără respectarea dispoziţiunilor regulamentare», fiindcă însuş d. Virgil Ioan ne dovedeşte că un preşedinte poate schimba o dispoziţie din regulament.

Dacă este neregulamentară, atunci ea este lovită de nulitate şi poate fi atacată âtât de grupări fiindcă le lezează interesele, acum, în plin sezon, după ce şi-au desăvârşit antrenamentele şi şi-au format loturile de participare la concursuri, cât şi de atleţi cari se văd atinşi într'un drept consfinţit de regulament.

Noi însă suntem pentru prima alternativă. D. Virgil Ioan putea să schimbe condiţiunile de transferare, dar nu cu efect retroactiv, fiincă nu este nici juridic, nici bine şi întrucât crează un precedent din cauza căruia vor putea suferi în viitor chiar actualele hotărîri ale F. R. A.

Cum grupările atletice sunt indispuse de măsura despre care vorbim şi cum se spune că ea a fost luată nu pentru a servi interese generale, ci unele de întindere mai mică, noi credem că F. R. A. ar trebui să reflecteze mai serios asupra problemei şi s'o soluţioneze drept şi sportiv.

Virgil Popescu

Echipa naţională de foot-ball va fi pur românească

D. Colonel Medeleanu Şeful Sportului Românesc, a declarat directorului nostru că O. S. R. nu va accepta pentru matchul cu Germania decât o echipă 100 la sută românească.

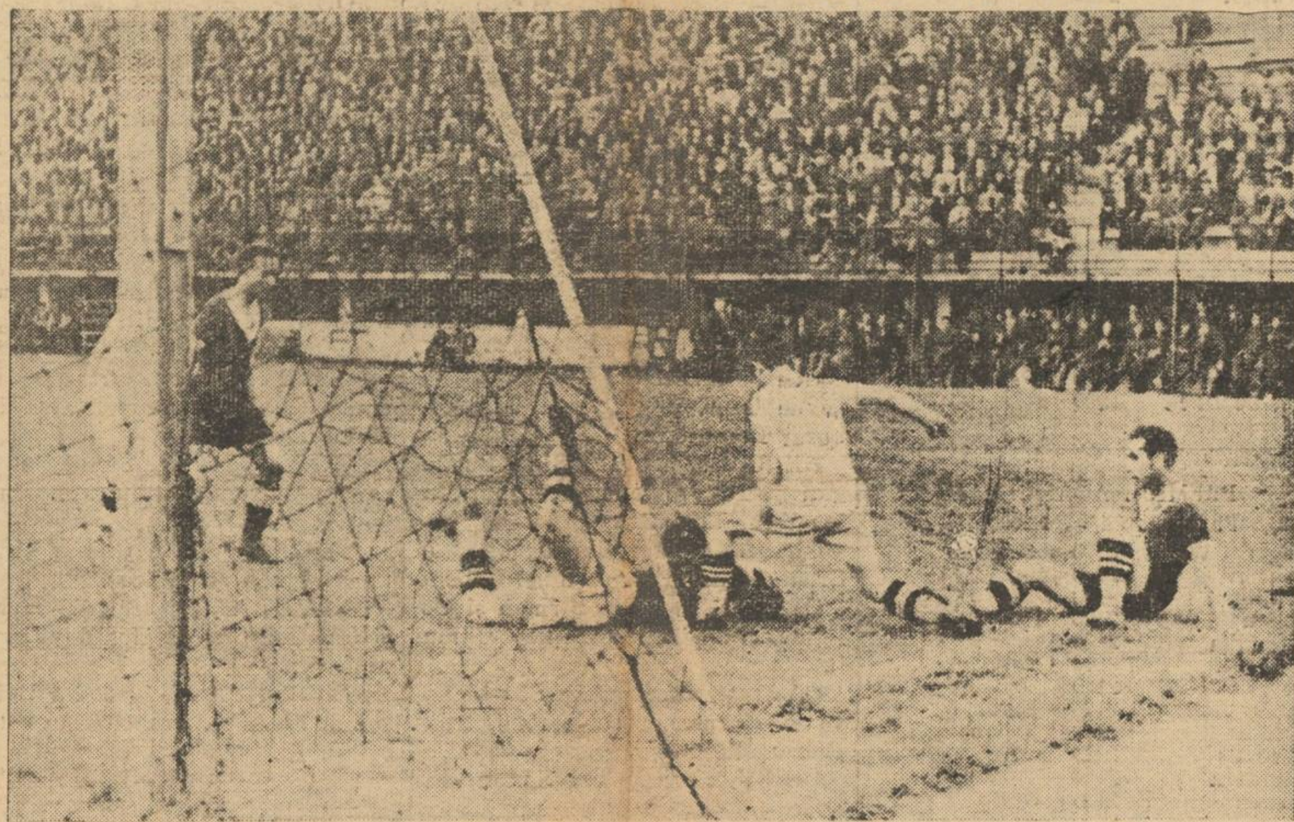
Justin prinde uşor o minge trasă de Mihăescu (Sp. St.)

După etapa de Duminică

CAMPIONATUL NAŢIONAL POATE FI CONSIDERAT TERMINAT

Şi totuşi... unele divizionare mai palpită încă

Lamentabilul sfârşit al ediţiei 1940-41

Ghenea printr'un plonjon disperat scoate mingea din piciorul lui Cucula (Sp. St. — Gloria C. F. R. 3-2)

Campionatul naţional de football Divizia A, pe 1940—41, e virtualmente sfârşit.

Căci deşi mai sunt câteva matchuri de disputat, aceste matchuri nu mai pot modifica clasamentul, ori care ar fi rezultatul lor.

Dacă totuşi vor mai produce unele modificari în clasament, dacă vor mai fi intervertiri de situaţii, acestea nu vor atinge câtuşi de puţin nici situaţia primei clasate, nici situaţia ultimelor trei.

Şi veţi vedea dece.

Unirea Tricolor mai are un singur match de jucat: cu Sp. Studenţesc.

Presupunând ce vor pierde, ceiace de altfel e puţin probabil, oborenii rămân totuşi campioni. Pentrucă, chiar dacă F.C. Rapid, rivalul imediat al echipei din obor câştigă şi ultimele două jocuri pe care le mai au de jucat, nu reuşesc altceva decât să ajungă la egalitate de puncte cu Unirea Tricolor.

Goalaverageul celor două jocuri Unirea Tricolor—Rapid e în favoarea primilor, cari deci se vor clasa înaintea feroviarilor. Dar nu numai campionul e cunoscut ci şi cei trei retrogradaţi.

Sau mai exact doi dintre ei şi anume F. C. Brăila şi Gloria C. F. R. O coincidenţă curioasă uneşte destinele acestor două echipe dela Dunărea de jos.

Despre echipa brăileană, inutil să mai spunem ceva. Nu au decât cinci puncte şi nici chiar o minune nu i-ar putea salva. Vecinii lor gălăţeni, — e vorba de Gloria CFR, — nu mai pot avea niciun fel de speranţe. Au în clipa de faţă 12 puncte şi încă trei jocuri restanţă. Chiar dacă le câştigă pe toate, nu pot totaliga decât 18 puncte, prea puţine pentru a scăpa de retrogradare.

Singurul punct, întrucâtva în suspensie, e cel de al treilea retrogradat. Teoretic patru echipe sunt ameninţate direct.

Ca să înţelegeţi mai exact situaţia redăm partea din clasament care ne interesează.

F.C. Craiova	23	8	4	11	28:58	20
F. C. Ploeşti	23	8	4	11	40:56	20
Gloria	22	8	3	11	41:50	19
Universitatea	20	6	1	13	36:50	13
Gloria CFR	21	4	4	13	23:40	12
F. C. Brăila	21	2	1	18	21:84	5

Craiovenii sunt cel mai puţini ameninţaţi. Mai are un singur joc, cu Gloria CFR şi acela la Craiova. Fără un accident cu totul improbabil, F. C. Craiova trebue să câştige acest match punându-se la adăpost.

F. C. Ploeşti mai are caşi F. C. Craiova tot numai un joc restant.

In alte condiţii însă.

Ploeştenii vor trebui să se deplaseze la Arad, unde vor avea deaface nu cu complezenta vinovată a Ripensiei, ci cu dârzenia şi forma excepţională a echipei Gloria care în două Duminici consecutive a zdrobi pe Universitatea şi pe Venus.

Ploeştenii n'au nici cele mai mici şanse în aces joc pe care arădenii au tot interesul să-l câştige.

Şi cu aceasta am ajuns la punctul nevralgic al chestiunii.

Lupta dintre Gloria şi Universitatea. Gloria dar are 19 puncte şi nu se poate socoti în afară de orice pericol.

Mai are să înfrunte pe Gloria C. F. R. la Galaţi şi pe F. C. Ploeşti la Arad dacă pierde unul din aceste matchuri, trebue să se teamă de «U», care are în matchurile dintre ele două, goal average mai bun.

UNIVERSITATEA DEŢINE CHEIA PROBLEMEI

Studenţii din Sibiu mai au nu

BOGDAN

mai puţin de patru jocuri. Trei pe teren propriu: Cu U.D.R. F. C. Brăila şi Gloria CFR. Pe toate trei poate să le câştige şi credem că le va câştiga. Cel de al patrulea joc va fi în contra Sp. Studenţesc la Bucureşti la 29 Mai.

De rezultatul acestui match depinde dacă „şepcile roşii" rămân sau nu în Divizie. Dacă îl câştigă, se clasează înaintea Gloriei şi a F. C. Ploeştilor, iar cel de al treilea retrogradat rămâne să se hotărască în matchul Gloria—F. C. Ploeşti. Dacă arădenii înving la patru puncte diferenţă rămân în Divizie, deci nu retrogradează.

Toate aceste calcule pot fi însă făcute inutile prin victoria universitarilor bucureşteni asupra celor din Sibiu. In acest caz „U" va împărtăşi soarta echipelor dunărene şi va părăsi prima Divizie.

LAMENTABILUL SFARŞIT

Şi cum aceasta e ceiace au toate şansele să se întâmple, înseamnă că am avut dreptate atunci când am scris că actualul campionat e actualmente sfârşi.

Dar ce lamentabil sfârşit.

După lupte cavalereşti, cinstite după o netărmuită risipă de elan şi de energie, campionatul a capotat Duminică prin penibilele trafi curi şi compromisuri în care a degenerat.

La Bucureşti, la Timişoara, poate şi la Brăila, matchurile au fost «aranjate», jucătorii cumpăraţi, publicul şi onestitatea dispreţuite.

Credeam că s'a terminat pentru totdeauna ce aceste manevre de culise.

Ne înşelasem însă. Jucătorii cu fiamă mare, vechii internaţionali, conducători de grupări n'au ezitat să se murdărească cumpărând, vânzând, lăsându-se cumpăraţi.

Dar peste toate aceste murdării asupra cărora ne e silă să insistăm ce reconfortantă apare victoria Gloriei din Arad. Echipă tânără, echipă românească!

A jucat aşa cum ne-am aşteptat, aşa cum am dorit.

Deslănţuită, cu o voinţă aprigă şi de neînfrânt.

Nici chiar o echipă de talia Venusului n'a putut rezista.

A fost un triumf al tinereţii, al voinţei.

A fost triumful foot-ballului românesc.

Salvaţi Velodromul!

Am arătat deunăzi, frumuseţea iniţiativei luată de cicliştii noştri şi oficialii federaţiei de specialitate cari, punând mână dela mână, vor să strângă suma necesară reparării velodromului din şoseaua Olteniţei.

Intre timp, am avut ocazia să vizităm acest velodrom şi să ne convingem de starea de paragină în care se află. Un maidan plin de buruieni, pe care copii din cartier joacă football «la două porţi», iar un cioban îşi paşte oile. De jur, împrejur, cimentul pistei e ros şi burduşit de ploi.

Acesta e oare velodromul, pentru construirea căruia s'au depus atâtea strădanii şi s'au cheltuit atâţia bani?...

Parcă nu ne vine a crede...

Spuneam mai sus că donează *cicliştii bani. E adevărat, — e frumos de adevărat, — dar oricât s'ar strânge, nu vedem cum ar ajunge pentru făcut ceva temeinic, pe maidanul dela Belu.*

Acolo trebuesc bani mulţi. Şi dece să ne facem iluzii pe seama buzunarelor bieţilor «băieţi»!.. Timpurile nu sunt tocmai uşoare şi numai procurarea cimentului pentru pistă, necesită o groază de bani.

E cazul ca federaţia de specialitate să înainteze câteva memorii, — OSR-ului, Primăriei, etc. Să se apeleze la oamenii de inimă cari, trăesc în mijlocul sportivilor, şi să se înceapă lucrările de renovare pe velodromul din Belu, cât mai neîntârziat. Nu de alta, dar pe alocuri — mai ales în partea dinspre Valea Plângerii — burduşeala a pătruns adânc în pistă şi merge mai în adâncime, pornită pe distrugere.

Odată distrusă această pistă, nu vedem dece velodromului din şoseaua Olteniţei i s'ar mai spune VELODROM.

Şi atunci ar trece din nou deceniile — aşa cum au mai trecut — până să avem un nou velodrom, iar CURSELE DE VITEZA(!) s'ar disputa iarăşi printre autobuzele şi taxiurile de pe bulevardul Buzdugan.

Şi numai progres n'ar mai putea fi numit, acesta...

Costin Păun

O ETAPA FUNESTA

Avant cronica ultimei etape divizionare prevedea un caracter de aprigă luptă între echipele ce-şi disputau şansele de ultimă oră la titlul naţional pe de-o parte şi între cele ce urmau să joace o carte decisivă pentru a nu retrograda în divizia secundă pe de altă parte.

Pro forma lucrurile s'au petrecut pe teren în spiritul acestei anticipăţii. Aşa Unirea Tricolor învingând Mica a eliminat speranţele următorilor doi clasaţi, putând fi pe drept cuvânt considerată campioană naţională. Deasemeni surprizele n'au lipsit Felul însă cum au fost realizate acestea ne obligă să le acordăm o atenţie specială. Aceleaşi «surprize» sau mai corect spus aceleaşi pseudo-surprize constituiesc fondul acestei etape divizionare.

Să procedăm cu metodă! In jocurile ultimei etape de campionat sunt două elemente distincte asupra cărora merită să insistăm.

In primul rând ne vedem obligaţi a insista încăodată şi o facem cu un deosebit regret — asupra calităţii foot-ballului practicat în cele şase jocuri disputate.

Calificativul de mediocru ar însemna prea puţin. Numai cine a asistat la mathcul Sportul Studenţesc — Gloria CFR poate să-şi facă o ideie justă asupra degradării calitative a soccerului românesc.

Pe terenul din Giuleşti 10 000 de spectatori au fost prezenţi la ilustrarea cea mai vie cu putinţă a posibilităţilor actuale ale foot-ballului notsru. Sunt lucruri evident întrisătoare dar meseria ne impune să le consemnăm. Nu suntem pretenţioşi pentru a vrea la orice joc şi cu orice preţ spectacol de clasă.

Nu! Dar nu putem admite ca soccerul practicat între două echipe divizionare dintre cari una ocupă locul 5 şi cealaltă locul 13 în clasament să se poată coborî la nivelul jocului prestat demn de categoria III-a districtuală. Ce-i mai grave că această dificienţă technică a fost nota caracteristică a aproape tuturor partidelor consumate Duminica trecută.

Noi încadrăm aceste comportări în marele proces de dezagregare al foot-ballului românesc.

Ne rămâne acum să ne ocupăm, în al doilea rând de surprizele înregistrate în aceiaşi etapă. Aşa, bunăoară F. C. Ploeşti a învins Ripensia cu 4—3 după ce timişorenii au condus la pauză cu 3—0! Pentru cine cunoaşte realităţile din foot-ballul nostru rezultatul acesta îi poate smulge un zâmbet de înţelegere al pungăşiilor traficanţilor de rezultate sportive. Pentru cine nu le cunoaşte, numai simpla constatare a faptului că o echipă care conduce cu 3—0 mai ales când această echipă se numeşte Ripensia şi joacă pe teren propriu — poate părea stranie. Şi situaţia aceasta e: Ripensia a vândut matchul contra unei sume destul de rotunde. Cunoaştem şi pe traficant. Nu vrem să credem că numele acestuia e ignorat de cercurile federale. Deaceia ne mărginim a denunţa delictul şi a aştepta sancţionarea meritată. Adăugăm că Ripensia n'a primit vânzarea rezultatului decât în timpul când cei unsprezece jucători ai săi căutau să obţină un scor cât mai ridicat pentruca preţul vânzării să fie cât mai ridicat.

Sunt lucruri cari colaborate cu starea de fulgerătoare decadenţă a soccerului nostru capătă o importanţă considerabilă.

Şi pentru sportul românesc şi pentru cei ce-l practică şi pentru climatul nostru moral.

Sunt mărturii dureroase pe marginea unei etape funeşti a foot-ballului nostru. Dacă sancţiunile ce urmează — logic — a se da nu vor fi de natură a satisface morala sportivă jignită vom fi siliţi să le încadrăm în erorile fatale pe cari le-am mai făcut altădată cu aceiaşi uşurinţă, pentru a le plăti atât de scump acum.

M. P.

Mâine la Brăila şi Joi la Timişoara se dispută matchuri pentru Cupă

In urma hotărîrii de aseară s'a dispus ca mâine să se dispute la Brăila jocul pentru Cupa României dintre F. C. Brăila şi U. D. R.

Joi se va disputa la Timişoara alt match pentru Cupă între formaţia divizionară B.: Rapid şi F. C. Ploeşti.

D dr. Goebbels ministru al propagandei naţionale Germane a fondat un premiu pentru footbal

Berlin 19. — D. Dr. Göbbels ministrul propagandei naţionale al Germaniei a dispus creiarea unui fond pentru football, al cărui scop este îndemnarea cluburilor din Berlin - Brandenburg la noui concursuri pentru sezonul viitor.

Campionatul inter-şcolar de volley şi basket-ball a început eri şi s'a bucurat de succesul aşteptat

Pe terenul E. F. A. s'a disputat eri după amiază prima etapă din cadrul campionatului eliminatoriu de voley şi basket-ball inter şcolare. Terenul E. F. A. a fost eri — cu această ocazie — foarte animat, susţinătorii liceelor din capitală au venit eri în număr destul de mare şi au încurajat pe colegii lor de pe teren. Dar acesta este aspectul exterior al campionatelor de eri.

Pe teren echipele s'au prezentat bine, jucătorii jucând cu suflet şi dragoste pentru şcoala ce o reprezentau. In privinţa jocurilor ele nu au fost de calitate bună, şi nici n'am putea pretinde aceasta — însă au reuşit totuşi să placă, cu atât mai mult cu cât unele jocuri au fost foarte disputate.

Dar să trecem la matchuri: să începem cu basket-ballul pentru că a fost mai interesant:

LIC. SFANTUL IOSIF — LIC. SCHEWITZ TH. 26-11 (14-6)

Sfântul Iosif posedând o echipă mai sudată a reuşit să învingă relativ uşor Schewitz-ul.

LIC. SFANTUL SAVA — LIC. MIHAI VITEAZU 21-10 (13-6)

Diferenţa dintre echipe na fost mare, Sava posedând doi jucători buni a învins însă, deoarece M. Viteazuul s'a bazat pe unul singur.

LIC. M. BASARAB — LIC. N. BALCESCU 30-6 (9-4)

Lic. N. Bălcescu s'a prezentat slab, jucătorii muncind dar fără folos şi a prilejuit Lic. M. Basarab o victorie uşoară.

LIC. COM. MIHAI I — LIC. GH. ŞINCAI 26-17 (11-3)

Gh. Şincai a rezistat frumos cu echipa care a prezentat-o «Comercialii» an echipa bună însă n'au insistat.

LIC. D. CANTEMIR — LIC. M. EMINESCU 31-16 (13-7)

«Cantemirul» a bătut uşor pe «Emi-

(Continuare în pag. 4-a)

Cursa ciclistă de Duminică